

Десет година сајта СВШ КоВ Сарајево

ИСТОРИЈА СВАКОМ ДОСТУПНА

Дан по дан, питомачка фотографија по фотографија, па сајт СВШ КоВ Сарајево је напунио 10 година постојања, а у његовом садржају је више 10 000 питомачких фотографија, докумената и питомачких записа.

Да се подсетимо, СВШ КоВ Сарајево је наставила традиције Пешадијске подофицирске школе која је отпочела са радом 1. септембра 1952. године у Зрењанину, затим се селила у Сомбор, па Билећу, да би од 1. септембра 1956. године била трајно пресељена у Сарајево, где су се школовали питомци – од пете до четрдесете класе. У Сарајеву је та школа осталла све до 5. јуна 1992. године, када је евакуисана, што је узроковано сукобима на подручју БиХ. Тог дана, после вишемесечних преговора, последњи питомац је напустио касарну „Маршал Тито“ у Сарајеву. Али бивши питомци, нису прихватили потпуни нестанак Средње војне школе, макар је чували у сећањима.

Сећање на школске дане чини велико задовољство. Сећати се Средње војне школе, за све бивше питомце је посебан доживљај, од тренутка када су, у другом полугодишту осмог разреда основне школе, конкурирали и имали срећу да у њу буду примљени, као најбољи од најбољих кандидата. Наставу и обуку су имали у специфичним условима, а били су спремни на многа одрицања, за разлику од својих вршњака у цивилству.

Одрастали су заједно, поносно корачајући ка пунолетству, ношени вером у државу и армији чији су синови били. Одојвени од својих родитеља у годинама када су били најпотребнији, један с другим делили су радост, тугу, зној, сузе, смех, младалачке тајне, учили се животу, а из школе су изашли потпуно спремни за самостални живот. Најлепше је то, што их је кроз читаво школовање, носио питомачки понос.

Током десет година сајта јавило се 805 активних сарадника, захваљујући којима је сајт стално допуњаван и обогаћиван новим сећањима, анегдотама, документима и питомачким фотографијама. Фотографије чине највећи део садржаја. Без сарадника овај сајт неби имао душу, питомачки дух и неби имао разлога да постоји. Јављали су се негдашњи питомци из свих бивших република и покрајина СФРЈ и свих тадашњих националности и националних мањина.

Место међусобног комуницирања

Током прве деценије објављено је невероватних 10 255 фотографије и докумената о питомцима и СВШ. Фотографије враћају сећања и на најситније детаље из тренутака у којима су настале, али су коментари највеће признање сајту и највидљивија оправданост за његово постојање. Тих коментара, било да су писани у виду импресија, било да су исповести, било да су оцене сајта или живота, тренутно има више од 1 000.

Сајт је надограђен отварењем профиле Средња војна школа на фејсбуку, што је омогућило директно међусобно комуницирање свих оних који то желе. Мада је профил два пута „рушен“ и на крају је захтевано да се уместо СВШ КоВ Сарајево мора написати лично име и презиме, он тренутно има близу 3 800 чланова - пријатеља. Готово сви они су, делом живота, били везани за СВШ, али је ту и један мањи део оних који нису, а имају своје друге разлоге да се придрже.

Многи порушени мостови пријатељства, посредством сајта и фејсбука, поново су изграђени, створена су нова познанства и обновљена пријатељства на целокупном простору бивше СФРЈ, државе чији су питомци били. Придружили су им се и некадашњи питомци који сада живе на другим континентима планете.

Један од циљева овог сајта је да виртуално оживи СВШ и врати сваког бившег питомца у његов вод и његову класу, баш

онако како је то било за време школовања, када су сви били живи, здрави и поноси.

Многи од бивших питомаца више нису на овом свету. Десетине породица страдалих другара слале су питомачке фотографије својих синова, очева, браће, стричева... и тако омогућиле, да се и они поново врате међу своје другаре и да се обнове сећања и на њих.

Виртуални контакти су допринели, између осталог, учесницима окупљањима многих класа, која су организована већ од лета 2009. године, када је сајт заживео. Та окупљања су организована у Сарајеву, Београду, Охриду, Крушевцу, Новом Саду... Неке од класа се окупљају сваке године.

Без ембарга на успомене

Неколико последњих класа СВШ нису добиле амблем школе које су се делили на промоцији класа, па се јавила иницијатива од другара који су још увек активној служби да сами организују његову израду и поносно га поставе на левом горњем ћепу униформе.

Изражава се захвалност свима који су слали фотографије и тиме обогатили садржај сајта, а и онима који су се јавили да би их радо послали, али су им недоступне или трајно уништене. Зајувалност се упућује и делу командног и наставног кадра који се придржују, послао коментаре или сарађивају на сајту. Без свих њих, овај сајт не би имао душу, питомачки дух и не би имао разлога да постоји. У знак зајувалности свима који су послали пет и више фотографија и докумената. Највећи број фотографија и докумената, укупно 330, послала је Шандор Мађар, који је био први у рангу током школовања 24. класе СВШ КоВ Сарајево.

Сајт је исказао младим генерацијама шта је питомачки понос и како су петнаестогодишњаци могли братски да деле идеале и хумане вредности, без националне и верске мржње и дискриминације, растерећени од различитости у погледу порекла или социјалног статуса.

Имали су и умели да сачувaju младалачке снove, или, како је то један бивши питомац написао у Књизи утисака (на сајту): „*Нико нам не може увести ембарго на успомене*“.

Ускоро ће бити објављена и монографија 24. класе СВШ КоВ Сарајево, и која ће бити подељена свим присутнима на генерацијском сусрету класе поводом 40 година од завршетка школовања. Биће то прва монографија једне класе СВШ КоВ Сарајево.

Захваљујући се изражава „Војном ветерану“ који је објавио чланак о сајту и у првој години његовог постојања, тачније у децембру 2010. године.

Милан Лишанин,
питомац 24. класе СВШ